

CSORBA GYŐZŐ

Lecke

*Leveri a szél a virágot,
s nem termékenyül mindenik.
A szépség helye dülva tátog
jövő ilyenkorig.*

*Sors-szél is fúj, s csak emberekre,
s itt is akad hulló virág.
De nem jövőig, már örökre
kopasz marad néhány gally, ág.*

*Kert, minek kezded újra a
szokásos évi leckét?
Tudom, hogy az ember fia
számára semmi mentség.*

*Megtanultam, s fújnam ha kéne,
álmomból is riasztva —
rászorulnék, Isten szegénye,
inkább vigaszra.*

Kegyelem

*Kíméljete!
vissza vigyázva térjete
ne véljete
mint régen annyit elbirónak
karácsonyok
adventek régi mákonyok
ugyancsak megpróbál e hónap*

*Ó gyermek-ébresztő december
kegyelmet kér egy öregember*

Parabola

*A késő éjszakai házfalak, tetők, utcák, terek bő varázslattal szabad-
jára engedik a fantáziát.*

*Dúskálkodik a néző a lehetőségekben. Sőt még serkenti is képzeletét,
hogy minél szebb legyen a kaland.*

*De kelet felől világosodni kezd. Vetköztető markaival jön a hajnal.
Lekopaszt minden gyönyörűséget a világról.*

*Mi lesz a házfalakkal, tetőkkel? Mi lesz az utcákkal, terekkel? Zsan-
dár rá válnak: bilincsbe verik a fantáziát, ketrecbe zárják a kalandkeresőt.
1 egyenlő lesz 1-gyel.*

Ímé, valamely csodálatos történetek ösztövére parabolája.

Akinek van füle a hallásra, hallja!

És essen meg a szíve a csodálatos történetek védtelen főszereplőin!

SZEPESI ATTILA

1946

*már a vidám aratók hazatértek a távoli rétről
parti kövek tetején billeg az éji madár
kődbe merül a vidék huhukolnak a rengeteg erdők
árny fut a tűzfalon és retten a kandi gyerek*

Varsó

*gyertyalángok a harangszóban
a lovak kőfején
a pupillák szűkülő folyosóin*

*a háztömbök
süllyedő röghegyek*

*arctalanul
jársz az idegen városban*